

INGEZONDEN.

BLIJVENDE INVALIDITEIT VAN DEN GENEESHEER.

In de rubriek „beroepsbelangen” deelt de penningmeester van de Onderlinge Verzekeringsmaatschappij van Geneeskundigen, tegen de geldelijke gevolgen van invaliditeit, collega DE WILDE, eenige cijfers mede, waaruit in de eerste plaats de verheugende groei van deze nuttige instelling blijkt. Van harte hoop ik, dat in de volgende jaren een regelmatige stijging van het aantal leden zal kunnen worden vastgesteld, hetgeen zoowel in het belang der Onderlinge als in dat der verzekerden zal zijn.

Collega DE WILDE geeft naast de absolute cijfers, loopende over 11 jaren, ook verhoudingscijfers, die nl. aanduiden hoeveel deelnemers per 100 *blijvend invalide* waren. Bij het toenemen van het ledental ziet men dit percentage eerst dalen, en later ongeveer stationnair blijven. De schrijver knoopt aan deze percentages geen beschouwingen vast, doch ook het vermelden alléén is min of meer gevaarlijk. Om deze percentages te kunnen beoordeelen, zou men een behoorlijk inzicht moeten hebben in den leeftijdsopbouw der leden, die zeer waarschijnlijk in den loop der jaren veranderd is; juist door de propaganda zullen er nu wel naar rato meer jonge verzekerden zijn dan in de jaren 1920 en 1921.

Afgezien nog van het feit, dat de cijfers zeer klein zijn, meen ik ook tegen onuitgesproken conclusies uit de vergelijkingscijfers te moeten waarschuwen.

Intusschen blijft de groei van het ledental het voornaamste en is zeer zeker een verheugend feit.

C. J. BRENKMAN.

VERSCHILLENDE ENTSTOFFEN VOOR DE ACTIEVE ONVATBAAR- MAKING TEGEN DIPHTHERIE HIER TE LANDE.

De klinische les van ALDERSHOFF 1) dwingt mij tot een enkel woord van tegenspraak, omdat hij de hypothese, dat het anatoxine in ons land wel eens encephalitis zou kunnen veroorzaken, als het bij oudere kinderen zou worden ingespoten, naar voren brengt, zonder dat hij deze bewering met een enkel bewijs tracht aannemelijk te maken.

De zaak zelve is overigens zeer eenvoudig.

De diphtherie-immunisatie moet in de toekomst niet langer, zooals hier te lande geschiedt, op de scholen plaats hebben, maar bij jonge kinderen van 2—6 jaar, omdat deze toch ook beschermd moeten worden en omdat zij op inspuiting van het eenige praeparaat, dat goed immuniseert, anatoxine, veel minder reageeren dan oudere kinderen en volwassenen. Daartegen heeft niemand bezwaar, en om ondoordringelijke redenen gaat men koppig hier te lande door met de inspuiting op de scholen van de kinderen van den verkeerden leeftijd, met een praeparaat, dat onvoldoende werkzaam is. Ook het interval van een week wordt gehandhaafd, terwijl is beslist, dat men tusschen de eerste beide inspuitingen 3 weken, en tusschen de tweede en de derde 2 weken (de heer ALDERSHOFF heeft zich hier verschreven) moet wachten om voldoende immuniteit te krijgen.

De reactie bij oudere kinderen, waarvoor de heer ALDERSHOFF zich bezorgd maakt, zijn trouwens slechts bij uitzondering (5—10 pCt. der ingespotenen) hinderlijk. Maar zij zijn over het algemeen minder heftig dan die op inspuitingen van typhusvaccin en zij zijn zelfs minder sterk dan die op het roodvonktoxine, dat het Rijks-serologisch Instituut aflevert. Als de heer ALDERSHOFF consequent is, zou hij ook daartegen moeten waarschuwen wegens het door hem veronderstelde gevaar voor een encephalitis.

Uit het artikel citeer ik met instemming: „Voor kinderen beneden 5 jaar acht ik (echter) 2) anatoxine de aangewezen entstof en de algemeene diphtherie-enting bij zeer jonge kinderen met anatoxine is de aangewezen weg”

1) *Ned. Tijdschr. v. Geneesk.*, 75, 1931, bldz. 974.

2) Haakjes van mij.

Ik mis evenwel in het artikel van den heer ALDERSHOFF nog de belangrijke mededeeling, dat men slechts een dergelijk anatoxinepraeparaat met voordeel gebruiken mag, dat onschadelijk is, en tevens een minimum hoeveelheid antigeen-eenheden bevat per cm^3 (op zijn minst 10—12). Zooals geschiedt met het origineele anatoxine van RAMON dient op elk fleschje het antigeengehalte te worden vermeld. Het is gebleken, dat de resultaten der anatoxine-inspuitingen alleen dan zoo verre superieur zijn aan die van toxine-antitoxine-mengsels, wanneer zij voldoende antigeen-eenheden bevatten.

Ik heb ook bij de besprekingen van pogingen om een anatoxine te concentreren, die in het Rijksserologisch Instituut ondernomen worden, gemist, de vermelding, dat door MADSEN en SCHMIDT theoretisch dit vraagstuk reeds is opgelost.

Leiden, 4 Maart 1931.

E. GORTER.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

LONDEN. — **Drankverbod en osteopathendiploma in het Lagerhuis.** Den 13en Februari heeft het Lagerhuis met 317 tegen 119 stemmen *verworpen* een voorstel van een der leden om de bereiding, den invoer en het verkoopen van alcoholische dranken als genotmiddel te verbieden. Voor geneeskundige en wetenschappelijke doeleinden zou alcohol onder bepaalde voorwaarden mogen worden verschaft; als geneesmiddel alleen in flesschen met het opschrift: *vergif*. Het lid FREEMANTLE deed de waarschuwing vernemen, dat zulk een wet niet alleen onuitvoerbaar zou zijn, maar tevens zou te niet doen, wat door nuttige en doelmatige maatregelen thans zoo met goed gevolg wordt verricht om het drankmisbruik te doen verminderen. Een ander lid geloofde, dat het land gelukkiger, rijker en gezonder zou worden, als het wetsvoorstel zou worden uitgevoerd — maar hij vreesde, dat hetzelfde zou gebeuren, wat thans in Amerika gebeurt. Wat REUTER nu pas weder in de couranten heeft bericht van *dertig* te New-York gearresteerde artsen, die grof geld hebben verdiend door valsche verklaringen betreffende de noodzakelijkheid van alcohol op grond van ziekte, is inderdaad geen aanmoediging om ook voor andere volken zulk een school voor zedenbederf te openen.

Ingediend is verder een voorstel van het lid ADAMSON om de uitoefening der „osteopathie” te regelen en een diploma voor osteopathen in te stellen, als ook een commissie voor toezicht en examens voor deze geneeskunstoefenaren. Reeds in 47 van de Vereenigde Staten is zulk een regeling getroffen. De wenschen der geneeskundigen komen soms in botsing met nieuwere begrippen op het gebied van de verzorging der gezondheid.

Zonder stemming werd besloten, het voorstel „een eersten keer te lezen”. Een arts achtte het noodig, erop te wijzen, dat men bij rustig nadenken moest erkennen, dat de „conservatieve” houding der geneeskundigen tegenover nieuwe voorstellen tot behandeling van zieken van groot nut is geweest voor de bevolking. (*Lancet*, 21 Februari).

— **Herdenking van Maxwell.** Den ten en 2den October van dit jaar zal de universiteit van Cambridge herdenken, dat JAMES MAXWELL, de stichter van de school van proefondervindelijke natuurkunde aldaar, werd geboren. Toen hij op 49-jarigen leeftijd stierf, was zijn beteekenis als natuurkundige nog niet tot de wereld doorgedrongen. Zijn ontdekking van de electro-magnetische natuur van het licht heeft den grondslag gelegd tot de kennis en daardoor ook tot de practische toepassing der electriche golven. Ook is zijn naam verbonden aan de theorie der gassen. Bij de herdenking zal het woord worden gevoerd door EINSTEIN, LANGEVIN, LARMOR, PLANCK, JEANS en J. J. THOMSON.

In September zal te Londen worden gevierd het eeuwfeest van FARADAY's ontdekking van de electromagnetische inductie. (*Journ. Am. med. Ass.*, 14 Februari).

NEW YORK. — **Wettelijke regeling van de bloedverstreking.** Het